

Beroep tegen disciplinaire maatregel van berisping

I. De loop van het geding

Appellante is door indiening van een beroepschrift, bij de Commissie binnengekomen op 25 mei 2004, in beroep gekomen tegen het besluit van verweerster van 15 april 2004.

Verweerder heeft op 15 juni 2004 een verweerschrift ingediend bij de Commissie.

De inhoud van voormelde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

Met instemming van partijen is een mondelinge behandeling van het beroep achterwege gebleven.

II. Het besluit van 15 april 2004

De inhoud van dit besluit luidt als volgt:

"In onze brief van 25 februari 2004 lieten wij u weten het voornemen te hebben u schriftelijk te berispen vanwege plichtsverzuim.

De reden voor dit voornemen is in bovenstaande brief is als volgt geformuleerd:

"Wij hebben namelijk helaas moeten vaststellen dat u op 20 februari 2004 niet aanwezig was op de ROC-dag van het-college.

Aan u is op deze datum geen verlofdag verleend en u heeft u evenmin ziek gemeld, zodat u ongeoorloofd afwezig was en dus plichtsverzuim heeft gepleegd. Naast dat wij de uitbetaling van uw salaris over deze dag inhouden, is uw plichtsverzuim er de reden van dat wij het voornemen hebben om u als disciplinaire maatregel schriftelijk te berispen".

Wij hebben kennis genomen van uw verweer van 18 maart j.l. tegen ons hierboven vermelde voornemen.

In uw verweer erkent u met zoveel woorden dat u een uitdrukkelijke weigering van uw leidinggevende om u desgevraagd een verlofdag te verlenen, naast u neer hebt gelegd. Wij achten uw gedrag laakbaar. Wanneer uw leidinggevende het noodzakelijk acht dat u aanwezig bent bij een bepaalde activiteit, heeft u die wens cq opdracht in principe op te volgen. De door u aangevoerde redenen daarvoor, achten wij niet cq onvoldoende steekhoudend. Uw opmerking dat uw gedrag moet worden verklaard uit uw hoge arbeidsmoraal, wordt door ons uitdrukkelijk niet onderschreven. Van excuses onzerzijds kan in deze in het geheel geen sprake zijn.

Naar aanleiding van uw beroep op het gelijkheidsbeginsel, hebben wij geconstateerd dat enkele collega's zonder afmelding/verlofverzoek de bewuste ROC-dag niet hebben bijgewoond. Wij achten uw situatie niet geheel vergelijkbaar met die van die collega's. Immers, u heeft een uitdrukkelijke opdracht (althans verlofweigering) genegeerd.

Wij hebben besloten u op grond van art. H-43 van de CAO BVE schriftelijk te berispen vanwege plichtsverzuim en wij doen dit middels deze brief. Op grond van uw opmerking over gelijke behandeling zullen we afzien van inhouding van salaris over de niet gewerkte dag, hetgeen wel zal leiden tot het afboeken van een verlofdag.

III. Het oordeel van de Commissie

De Commissie begrijpt uit het beroepschrift dat appellante de volgende gronden voor haar beroep aanvoert:

1. Haar verzoek om een vrije dag is ten onrechte niet ingewilligd, waarbij de reden om een vrije dag te nemen niet serieus is genomen;
2. Het gelijkheidsbeginsel: andere collega's waren ook afwezig en zijn niet berispt;
3. De leidinggevende is zeer te spreken over de uitvoering van haar werkzaamheden.

Omtrent de toedracht van een en ander is de Commissie het volgende gebleken.

Op 5 februari 2004 hebben alle medewerkers van het-college een brief ontvangen van het College van Bestuur (CvB) met de uitnodiging om op 20 februari aanwezig te zijn op de ROC-dag te Diezelfde week heeft de leiding iedereen meegedeeld dat alle locaties dicht zijn en degene die op die dag gewoon moeten werken aanwezig zijn op de ROC-dag. Tevens is meegedeeld dat alleen verlof wordt gehonoreerd als dit gepaard gaat met bruiloften of met overlijden familie. De week er op volgend heeft de heer(cateringbeheerder) dit nog eens uitdrukkelijk aan zijn groep medewerkers meegedeeld. De leiding merkte dat er veel onbegrip was en een kleine groep medewerkers niet naar deze bijeenkomst wilde. Om geen precedenten te scheppen heeft de leiding toen gezegd dat niemand vrij kreeg (mits een geldige verklaring). In week 7 levert appellante haar overuren in en tevens het verzoek om op 20 februari vrij te nemen. De leiding heeft haar nadrukkelijk verteld dat dit verlof niet zou worden gehonoreerd en daarmee er van uit zou worden gegaan dat zij gewoon aanwezig zou zijn op 20-2. Appellante respecteert dit besluit en gaf nog aan dat zij zich ook ziek kon melden. Op 16-2

hadden alle leidinggevendenden nog een bijeenkomst met het CvB waarin door hen nogmaals werd aangedrongen om alle medewerkers naar de ROC-dag te sturen. Donderdag 19 februari om 17.30 loopt de leiding in de gang en ziet appellante lopen. De leiding meldt haar dat hij naar huis gaat en roept nog tot morgen. Daarop antwoordde appellante: "ik zal er niet zijn. ik neem verlof". Hierop reageerde de leiding dat hij er vanuit ging dat hij haar morgen zou zien, zo niet dan sprak de leiding haar maandag wel en dat hier consequenties aan verbonden zouden zijn. Op 20 Februari 2004 was appellante niet aanwezig.

Grond 1

Appellante is ziek geweest en ervaaarde in februari 2004 een grote werkdruk. Juist de introductiedag zou een goede gelegenheid zijn voor haar om vrij te nemen.

Appellante ziet er aan voorbij dat zij om een verlofdag gevraagd heeft en dat haar dat is geweigerd, juist om op de introductiedag zoveel mogelijk personeelsleden aanwezig te doen zijn. Door appellante is voorts niet aannemelijk gemaakt dat haar aanwezigheid op de ROC-dag in strijd zou zijn met afspraken omtrent de door haar te verrichten werkzaamheden, die met de Arbo-dient zouden zijn gemaakt.

Verweerster heeft in redelijkheid kunnen besluiten het verzoek van appellante om een verlofdag niet in te willigen en om die reden heeft verweerster dan ook terecht gesteld dat er, nu appellante op een werkdag zonder verlof thuis is gebleven, sprake is geweest van plichtsverzuim

Grond 2

Het beroep op het gelijkheidsbeginsel gaat niet op. Appellante had immers om verlof verzocht en dit was haar uitdrukkelijk geweigerd. Nog daargelaten dat appellante geen concrete gevallen genoemd heeft, maakt dit haar geval ongelijk aan andere gevallen van afwezigheid.

Grond 3

Het is verheugend dat de leidinggevende zeer te spreken is over de werkzaamheden van appellante, maar dit heeft verweerster niet af behoeven te houden van haar besluit. De werkhouding van appellante maakt het besluit tot het opleggen van een schriftelijke berisping ook niet disproportioneel.

IV. Beslissing

De Commissie van Beroep voor het Confessioneel Middelbaar Beroepsonderwijs,

Rechtdoende:

Verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is genomen te Eindhoven op 13 juli 2004 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, dr. B.J. van der Net, C.B.M. Evers en mr A.A.M. Mollee, leden, in tegenwoordigheid van mr H.P.G. van Eupen, secretaris.